

En de beat gaat

door...

Alweer een jaar nu draaien ze op steeds andere plekken plaatjes uit de fifties en sixties. Maar noem de dansavondjes van dj-collectief Beat Club vooral niet nostalgisch. 'Het is gewoon ongecompliceerde fun.'

tekst: EVELINE STOEL foto's MARCO VAN HAL

Op het zoldertje van restaurant Inez I.P.S.C. wordt wild gerock-'n-rolled. Er lopen vetkuiven, cocktailjurkjes en Buddy Holly-brillen rond en op een muur worden dia's van Vespa's en een jonge Sophia Loren geprojecteerd. Het ene na het andere sixties-plaatje passeert de revue en het publiek is laaiend enthousiast. Er wordt gelachen en geproost, als een dj een plaat opzet die bevalt, wordt er luid gejoeld.

Dit is de Beat Club, een underground-dansavond op wisselende locaties, die vanavond haar eenjarig bestaan viert.

"Het is alsof je hier een andere wereld binnenstapt," zegt vaste bezoeker Rachid Naas (29), in het dagelijks leven fotografie-

maar muziek uit de fifties en sixties is veel persoonlijker. Het is melodieus en sensueel. Ik kan er niet op blijven stilstaan."

Naas is een van de tientallen volgelingen van de Beat Club. Per e-mail wordt hij maandelijks op de hoogte gesteld van nieuwe Beat Club-data en -locaties, waaronder Café Pakhuis Wilhelmina, de ZOZ-kelder en Maloe Melo. "Een paar weken terug organiseerde de Beat Club een Tiki-party, waarvoor gevraagd werd je in stijl te kleden. De hele middag ben ik ermee bezig geweest, het was één en al voorpret. Uiteindelijk vond ik een Hawaii-hemd en een snorkel en belandde ik op een intiem feestje waar iedereen er tropisch uitzag. Zoiets geeft je nog meer het gevoel deel uit te ma-

dj-duo De Teutonics draaide in cafés, op themafeestjes en tijdens speciale avonden in Paradiso, maar toch had hij het gevoel dat Amsterdam een duidelijk platform miste voor dergelijke muziek. "De Club Vegas-avond van de Winston was aanvankelijk wel leuk. Maar op een gegeven moment werd daar ook jaren-tachtigmuziek gedraaid. Met easy tune-avondjes gebeurde hetzelfde. Het begon goed, maar al gauw werd het nogal melig, met feestneuzen en pruiken. Bij de Beat Club staat de muziek weer voorop. Het is geen sausje bij een trend."

Van der Meulen vond vijf Amsterdamse dj's met een gedeelde hobby: zeldzame oude singletjes verzamelen. "Dit is een soort jongensclubfantasie," vertelt hij. "Regelmatig

'De Beat Club draait muziek uit de tijd van mijn ouders, maar nu mag ik er zelf op dansen. Oubollig? Helemaal niet. Ik hou ook van acid en techno, maar muziek uit de fifties en sixties is veel persoonlijker.'

producent. "Ik hoorde via via dat het bestond, ging eens kijken en dacht meteen: ja, hier ga ik terugkomen. De Beat Club draait muziek uit de tijd van mijn ouders, maar nu mag ik er zelf op dansen. Oubollig? Helemaal niet. Ik hou ook van acid en techno,

ken van iets bijzonders."

De Beat Club is een initiatief van onder anderen dj Mikkell van der Meulen (1963), alias Ir. Vendermeulen. Al jaren is hij geïnteresseerd in muziekstijlen zoals mambo, surf, ska en cha-cha. Als helpt van het

komen we bij elkaar om te vergaderen, maar meestal loopt het uit op plaatjes draaien op een oud pick-upje. Piet Popcorn heeft veel percussie, rhythm & blues en latin roots-muziek. Waikiki Wilf verzamelt oude soundtracks en klassieke soul. Charley

Rhythm heeft vrolijke ska, boogaloo, rock 'n roll en latin-jazz. En Eddy de Clercq en ik draaien van alles wat."

Voor Eddy de Clercq (1955) is de Beat Club geen totaal nieuw concept. Midden jaren tachtig organiseerde hij in Paradiso de fameuze Pep Club Party's, waar een jaren veertig nachtclubdecor werd gecombineerd met jaren-zestig-elementen zoals GoGo-danseressen. De Clercq draaide er zijn collectie big band, northern soul, stripteasemuziek, rockabilly, gospel, oude jazz en Motown. "Dit soort muziek is gemáákt om mensen zich goed te laten voelen," zegt hij. "Op een gegeven moment boekten ook clubs zoals De Effenaar in Eindhoven en 013 in Tilburg Pep Club Party's, en dergelijke avondjes in de RoXY liepen ook altijd goed. Maar je moet stoppen op het hoogtepunt, dus dat heb ik na drie jaar gedaan."

Dat ook de Beat Club nu aanslaat, verwondert hem niets. "Het huidige muziekaanbod is cynisch. Het is allemaal 'slash', 'kill' en 'heroïne junky'. Een jarenvijftig-plaat zoals *Spanish Rice* daarentegen heeft als onderwerp: wat eten we vanavond? Daar zit hu-

Dj Eddy de Clercq op de dansvloer (linksboven) en achter de draaitafel. Rechtsboven: op de muur worden beelden uit de fifties en de sixties geprojecteerd.

mor en relativeringsvermogen in. Ik denk dat veel mensen op zoek zijn naar alternatieven, zeker het wat oudere uitgaanspubliek. Op Beat Club-avonden proberen we de sfeer van cocktailparty's neer te zetten. Het is ongecompliceerde fun."

Mineke Paloma (34), Beat Club-fan van het eerste uur, is vanavond gekleed in Capribroek met flatjes. Ze heeft een korte zwarte pony en haar armen zitten vol tatoeages. "Ik zit in de fifties-scene, maar die is nogal dogmatisch," vertelt ze. "Je moet bepaalde kleren dragen, naar bepaalde muziek luisteren... Hier hoeft niets. Er is wel een duidelijke knipoog naar de fifties en sixties, maar het is veel breder. Je ziet hier ook mensen die niet per se iets met dat tijdperk hebben. Wat iedereen gemeen heeft, is liefde voor muziek en een open mind."

Haar vriend R.C. (25), met vetkuif en bak-

kebaarden: "Het leuke is dat er echte muziek wordt gedraaid. Originele liedjes die door de artiesten zelf zijn bedacht en met echte instrumenten zijn opgenomen. Tegenwoordig komt alles uit de computer."

Vroeger was alles beter? "Nee hoor," zegt

Linksboven: DJ AnnaVodka. Daaronder: optreden van Sue Morena. Rechtsboven: dj Ir. Vendermeulen achter de draaitafel.

initiatiefnemer Mikkel van der Meulen. "Het is geen nostalgie. Dan zouden we als een soort *Tell Sell*-vertegenwoordigers alle hits van The Mamma's and the Pappa's moeten draaien. Wij laten wel muziek uit die tijd horen, maar alleen die liedjes die nu nog fris klinken. Van het nummer *Fever* bestaan wel 150 versies. Dan kiezen wij een onbekende, bijvoorbeeld Japanse uitvoering. Ook is het leuk om eens wat anders van Elvis te laten horen dan *Heartbreak Hotel*. Wij willen verrassen. Dj Piet Popcorn noemt ons repertoire *lost music*. Als archeologen spitten wij op beurzen en in muziekwinkeltjes door stapels singles, op zoek naar juweeltjes. Dat anderen daar dan op dansen, geeft een enorme kick."

gingen. Beiden zijn vaste artiesten van de Beat Club, evenals de zwoele zangeres Sue Moreno, die met haar ravenzwarte haar en eyeliner zo uit een fifties-nachtclub lijkt te zijn weggelopen. "Stijlvol uitgaan mag wel weer eens terugkomen," zegt Eddy de Clercq. "De laatste jaren heerste er een crisissfeer in het nachtleven, het was allemaal behoorlijk passief. Terwijl uitgaan moet prikkelen, een hier-wil-ik-bij-zijn-gevoel moet oproepen. Live acts en een dresscode helpen daarbij. De ene keer kiezen we de jaren twintig als thema, dan weer Batman & Robin of detectives à la Agatha Christie. Dat zijn geen flauwe verkleedpartijtjes – hiphoppers mogen ook gewoon naar binnen – maar we stellen het op prijs als

gebeurt. Maar dat vind ik wel leuk. De Beat Club heeft een tijdperk gepakt, daar iets uit gedestilleerd en er een totaal nieuwe ervaring mee gecreëerd. Het is een beetje alsof je uitgaat in iemands huiskamer."

Aan de Beat Club de taak het huiskamergevoel vast te houden. De Clercq: "Veel groter moet het eigenlijk niet worden. Aan de andere kant zou het fantastisch zijn ooit grotere live acts te kunnen boeken, zoals The Brian Setzer Orchestra. Wereldwijd zijn diverse bands bezig met hetzelfde: een gevoel van vroeger vertalen naar iets moderns. Nu zijn we nog een ondergronds brandend vuurtje. Maar de Beat Club zou wel eens een grote brandhaard kunnen worden."

'Van het nummer *Fever* bestaan wel 150 versies. Dan kiezen wij een onbekende, bijvoorbeeld Japanse uitvoering. Als archeologen spitten wij op beurzen en in muziekwinkeltjes door stapels singles, op zoek naar juweeltjes.'

Het verjaardagsfeestje van de Beat Club wordt opgeluisterd door Phantom Frank, een man in pak die Hawaiiaanse steelgitaar combineert met stevige surf-beats. Naast hem staat een buikdanseres die diverse bezoekers inspireert tot trillende heupbewe-

mensen net wat meer moeite doen." Tv-redacteur Bas van Werven (28) is vanavond voor het eerst bij de Beat Club en moet nog een beetje wennen. "Het voelt als een schoolfeestje - ik heb de neiging aan de kant te gaan staan en af te wachten wat er

Aanmelden voor de mailinglist van de Beat Club: www.underthehat.net/beatclub. De eerstvolgende Beat Club-avond is op 16 juli, in Inez I.P.S.C., Amstel 2, 22.00-03.00 uur.